

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 320

van **ELS AMPE**

datum: 7 februari 2022

aan **BEN WEYTS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

Olympische en niet-Olympische sporten - Verschil in subsidiëring

Er is een groot verschil in de manier waarop Olympische en niet-Olympische sporten gesubsidieerd worden. Neem nu het voorbeeld van gymnastiek. Turners zoals Nina Derwael of Luka Van den Keybus ontvangen meer subsidiegelden dan acrogymnasten, omdat de enen een Olympische discipline beoefenen en de anderen niet. Absurd, omdat beide atleetgroepen evenveel nood en kosten hebben aan onder andere medische begeleiding en advies. Vlaanderen kiest ervoor om meer, maar vooral topsportmiddelen in te zetten op disciplines waar we medaillekansen hebben, met de bedoeling dat die middelen een zekere return-on-investment genereren. Oftewel publieke belangstelling die zich daarna omzet in meer breedtesporters (bijvoorbeeld: de instroom in het hockey na de recente successen of de instroom in tennis na de hoogdagen van Clijsters/Henin).

Medailles winnen is één ding, maar topsport moet ook jongeren motiveren om te bewegen, welke sport(discipline) ze dan ook beoefenen. Daarom is het belangrijk om ook voldoende middelen te investeren in kleine, niet-Olympische sporten.

1. Hoeveel bedraagt het verschil in subsidiëring?
2. Wat is de budgettaire impact indien we het verschil wegwerken?

**Vlaams
Parlement**

BEN WEYTS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 320 van 7 februari 2022

van **ELS AMPE**

Topsport speelt zich af in een internationale context en wordt gekenmerkt door een intrinsiek streven naar steeds betere prestaties op internationale kampioenschappen. Onze topsportlat ligt terecht zeer hoog. Het gaat ons om dromen te realiseren via presteren, om te excelleren in Topsport en medailles te winnen op het allerhoogste niveau.

Als Vlaamse overheid zorgen we mee voor een topsportcultuur, waarin de beste en meest talentvolle topsporters hun talent optimaal kunnen laten renderen om de ambitieuze doelstellingen waar te maken.

Het Topsportactieplan Vlaanderen V (2021-2024) beschrijft de strategische keuzes inzake de verdeling van Vlaamse topsportmiddelen. Alle aandacht en beschikbare middelen worden resultaatgericht ingezet volgens een trapsgewijze toekenning. De noden van de verschillende topsportfederaties worden ingevuld naargelang het prioriteitsniveau van het topsportprogramma. A priori wordt onderscheid gemaakt tussen wat wel/niet onder de topsportfocus valt.

Binnen de topsportfocus worden de Olympische disciplines (minimaal 90% van de beschikbare middelen) en de Paralympische disciplines (4% van de beschikbare middelen) ondersteund. Een strikt onderscheid wordt gemaakt tussen korte en (middel)lange termijnwerking. Het Vlaams topsportbeleid bestemt maximaal 55% van de beschikbare middelen voor de Olympische prestatieprogramma's en minimaal 35% voor de Olympische ontwikkelings- en talentdetectieprogramma's. In bepaalde gevallen, mits grondig gemotiveerd, wordt uitgemaakt of een middellange termijnwerking met doelcompetities in een periode van 4 tot 8 jaar deel uitmaakt van een prestatie- of ontwikkelingsprogramma. Maximaal 4% van de beschikbare middelen worden niet rechtstreeks toegewezen aan een groep van sporttakken (in Olympische of Paralympische disciplines), maar sporttakoverschrijdend ingezet.

Topsportprogramma's of -projecten die niet worden geïdentificeerd als Olympische of Paralympische prestatie-, ontwikkelings- of talentdetectieprogramma, vallen buiten de topsportfocus. Maximaal 2% van de beschikbare topsportmiddelen wordt ingezet in niet-Olympische programma's, met het oog op het behalen van relevante sportresultaten.

In andere (West-) Europese landen zien we dezelfde topsportfocus, m.n. een gerichte overheidssteuning in topsportprogramma's met slaagkansen op mondiaal niveau in Olympische en Paralympische disciplines. De verdeling/versnippering van middelen over de niet-Olympische disciplines is ook daar sterk afgenomen over de voorbije Olympiades.

Niet-Olympische prestatieprogramma's worden in het Vlaams topsportbeleid momenteel ondersteund in verhouding tot de reële noden, met een maximale financiering van 65.000 euro per sporttak. Om binnen het enorme aanbod aan niet-Olympische disciplines een objectieve en transparante verdeling van de niet-Olympische middelen te garanderen, voorziet Sport Vlaanderen in een intern reglement. Om als niet-Olympische discipline weerhouden te worden voor ondersteuning gelden volgende algemene voorwaarden:

- 1) de discipline is opgenomen op de Vlaamse sporttakkenlijst;
- 2) de discipline is niet opgenomen op het programma van de Olympische of Paralympische Spelen in de loop van de Olympiade (tenzij als gastlanddiscipline);

- 3) de discipline richt zich op prestatieprogramma's met medaillekansen op mondiaal niveau, in zoverre de ondersteunde topsporters op dat moment niet opgenomen zijn in een professioneel circuit (en dus niet financieel autonoom kunnen zijn).
- 4) de discipline maakt deel uit van een sporttak, die behoort tot het Vlaams cultureel erfgoed, uitstraling bezorgt van de Vlaamse regio in het buitenland, mediabelangstelling in binnen- en buitenland genereert en bijdraagt tot een verhoogde sportparticipatie in Vlaanderen.

Mits voldaan aan de algemene voorwaarden wordt het niet-Olympisch prestatieprogramma van de sporttak en/of (cluster van) discipline(s) beoordeeld in één van de 2 focussen:

- Focus 1: Sporttak en/of (cluster van) discipline(s) van de eerstvolgende Wereldspelen met medaillekansen op mondiaal niveau (Wereldspelen en/of WK senioren);
- Focus 2: Sporttak en/of (cluster van) discipline(s) met medaillekansen op mondiaal niveau in disciplines die niet opgenomen zijn op het programma van de eerstvolgende Wereldspelen én die ingeschaald worden als maatschappelijk relevant.

Het antwoord op de deelvragen luidt als volgt:

1. De budgettaire regeling van ondersteuning vanuit topsportmiddelen t.a.v. 38 Vlaamse unisportfederaties verloopt in 2022 als volgt:
 - ☐ Talentdetectie- en ontwikkelingsprogramma's in Olympische & Paralympische disciplines over 26 Vlaamse sportfederaties vanuit aanvullende subsidies Topsport voor een beschikbaar bedrag van 8.639.885 euro.
 - ☐ Prestatieprogramma's in Olympische & Paralympische disciplines over 32 Vlaamse sportfederaties vanuit werkingsmiddelen Topsport voor een beschikbaar bedrag van 10.650.000 euro. Hiervan werd reeds 9.936.432 euro effectief toegekend. Het restbedrag wordt besteed aan de winterdisciplines (evaluatie na het winterseizoen 2021-2022) en ad hoc aanvragen.
 - ☐ Niet-Olympische topsportprogramma's over 10 Vlaamse sportfederaties vanuit werkingsmiddelen Topsport voor een totaalbedrag van 349.990 euro.

De effectieve verdeling van de topsportmiddelen gebeurt hiermee conform de strategische richtlijnen van mijn topsportbeleid, zoals beschreven in het Topsportactieplan Vlaanderen V.

2. De budgettaire impact van een gelijkaardige vorm van ondersteuning voor niet-Olympische disciplines (i.v.m. Olympische en Paralympische disciplines) kan heden niet berekend worden. Hiervoor is er nood aan een internationale benchmark en dient het intern subsidiereglement te worden geëvalueerd. Het is belangrijk om het internationale (top)sportlandschap voor ogen te houden: er zijn bijvoorbeeld (slechts) +/- 350 medaille-events op de Olympische Zomerspelen. Voor deze disciplines ondersteunen we topsporters om prestaties (top-8 en medaille) te behalen op de mondiale competities WK en OS, in tweede orde medailles op EK. Het aantal niet-Olympische sportdisciplines is nauwelijks in kaart te brengen, maar het zijn er wereldwijd letterlijk duizenden, gaande van sporten/disciplines die ons gekend zijn (cyclocross, acro-gym, ...) tot disciplines waar we nauwelijks van gehoord hebben en/of die ons vreemd zijn (Aussi-football, Hurling...), maar waar wel degelijk internationale competities van bestaan, t/m WK's.

De neiging kan bestaan, al was het inderdaad maar uit respect voor de inspanningen die topsporters leveren in elke discipline, om de middelen ruimer te verspreiden. Wat evenwel vast staat, is dat dit ertoe zou leiden dat onze Olympische topsporters niet meer de nodige middelen zouden krijgen om succesvol te zijn op de internationale competities op het allerhoogste mondiale niveau (Olympische Spelen en WK). We trachten bovendien binnen een bepaalde sporttak een osmose te faciliteren van de niet-

Olympische (vb. cyclocross, duatlon) naar de Olympische disciplines (vb. wegwielrennen, MTB, Olympische triatlon), alvast daar waar er beroep gedaan wordt op vergelijkbare talenten.